

NARO hareketinin üyeleriyle internet üzerinden görüştük

Muhafiz ve gizemli gençlik örgütü Nuri Alço Revival Organization'un (NARO) üyeleri, Zaman muhabirinin, "Bu muzip grubu kurarken amacınız neydi?" şeklinde sorulara internetten cevap verdi.

Süreyya Ayhan rövanşı aldı Elvan 5 bin metrede birinci

Milli atlet Ayhan, Dünya Şampiyonası'nda 1500 metrede geçildiği Rus atlet Tatyana Tomashova'dan rövanşı Monaco'da aldı. Ayhan'dan sonra 5000 metrede yarışan Elvan da birinci oldu.

10 kişilik Konyaspor, Aslan'a Konya ovasını dar etti: 1-0

Super Lig'de Konyaspor ile karşılaşan Galatasaray, rakip sahadan 1-0 yenik ayrıldı. İkonci yanda 10 kişi kalan Konyaspor 75. dakikada Zafer'in ayağından bir gol bularak G.Saray'ı eli boş gönderdi.

ZAMAN

GERÇEKLER ZAMANLA ANLAŞILIR

www.zaman.com.tr

14 EYLÜL 2003 PAZAR + 375.000 TL

FOTOGRAF: GİHAN

Yeni eğitim yılı bedava kitapla başlıyor

İbrahim Asaloğlu | Ankara

İlköğretim ve liselerdeki yaklaşık 14 milyon öğrenci ve 600 bin öğretmen, yarın ders başı yapacak. 3 ay tatil yapan öğrencilerle 2 ay tatil yapan öğretmenler, yeni eğitim yılının heyecanını yaşıyor. İlköğretimde bu sene ilk defa ders kitapları bütün öğrencilere ücretsiz olarak dağıtılacak. Toplam 76 milyon kitabın maliyeti 150 trilyon lirayı bulurken, veliler de kitap kuyruklarına girmekten kurtulacak.

Yeni öğretim yılında öğretmen ve öğrencileri bazı yenilikler bekleyecek. En önemli yenilik öğrencileri ilgilendirirken, ilköğretimde bu yıldan itibaren devamsızlıktan sınıfta kalma olmayacak. Öğretmenler öğrencilere sözlü notu olarak sıfır veremeyecek. 6 yıl sonra ilk defa bu yıl ilköğretimde disiplin hükümleri getirilirken, disiplinlik yapan öğrenci ile 'sözleşme' imzalanacak. Başarısızlık sebebiyle öğrenciyi sınıfta bırakmaya bu yıla kadar veli karar verirken, söz konusu karar öğretmenler kuruluna bırakılıyor. Bütünlüme kalma yeniden getirilirken, derslerinde başarısız olan öğrenciler okulların kapanmasını izleyen ilk haftadan başlamak üzere 10 günlük bir yetiştirme kursuna alınacak. Devamı sayfa 6'da

Kapkaç terörünün önü alınamıyor

İsa Sezen | İzmir

Türkiye gündeminden bir türlü düşmeyen kapkaç terörü bir cana daha mal oldu. İzmirli Mehmet Ali Özdemir isimli genç, önceki gece Çankaya'daki bir otobüs durağında beklerken cep telefonunu çalan kapkaççı tarafından kalbinden bıçaklanarak öldürüldü. Kimliği belirlenemeyen kapkaççı olay yerinden kaçmayı başarmıştı. Özdemir'in yakınıları sınır krizi geçirdi. Ağabey Veddi Özdemir, "Katilin bir an önce yakalanmasını ve en ağır cezaya çarptırılmasını istiyoruz. Temennimiz katilin birkaç ay hıttıktan sonra cezaevinden çıkmanması" dedi. Son üç yılda yaşanan sosyal, ekonomik ve kültürel çözümlenin kapkaçı beraberinde getirdiğini kaydeden sosyologlar ise kapkaçın "örgütlü suç" olarak tanımlanması ve "suç türü" olarak belirlenmesi gerektiğini altını çiziyor. 22 yaşındaki Mehmet Ali Özdemir, geçen yıl askerden gelmişti. Özdemir, hasta olan anne ve babasına bakmak için düşün ve sünnetlerde kame-nayla çekim yapmaya başladı. Devamı sayfa 3'te

Türkmen kurultayının seçeceği lideri ABD de muhatap alacak

Salih Boztaş | Kerkük

Baas rejiminin yıkılmasından sonra Kerkük, Türkmenlerin düzenlediği tarihi bir kurultaya sahne oluyor. 34 Türkmen parti ve kurumunu temsilen 550 delegenin katıldığı 3. Büyük Türkmen Kurultayı ile Iraklı Türkmenler liderlerini belirleyecek. Kurultayın seçeceği liderin ABD yönetimi tarafından Türkmenler adına muhatap alınacağı belirtiliyor.

Türk ve yabancı gazetecilerin büyük ilgi gösterdiği kurultayda dünyanın dört bir yanından gelen Türkmen temsilciler de yer aldı. Toplantı vesilesiyle ilk kez Türkiye'den Kerkük'e gelen Türkmenlerin birçoğunun Saddam Hüseyin döneminde ölüm cezasıyla aranan isimler olduğu belirtiliyor.

Irak Türkmen Cephesi, Irak'taki bütün Türkmen grupları temsil etmemesi ve Türkiye ile çok yakın ilişkileri sebebiyle özellikle savaş

sonrası dönemde işgal güçleri tarafından muhatap alınmıyordu. Başkanlık yarışını için Irak Millî Türkmen Partisi Genel Başkanı Cemal Şan, Türkmen Cephesi Kerkük temsilcisi Saadetin Ergeç ve Bağdat temsilcisi Faruk Abdullah Abdurrahman'ın isimleri geçiyor.

Başkanlık görevinden önceki gün ayrıldığını duyuran Sanan Ahmet Aga, toplantının ilk gününde yeniden aday olmayacağını açıkladı. 3 yıldır başkanlığı yürüten Erbil merkezli Aga'nın açılışa gelmemesi kırılganlık belirtisi olarak algılandı. Adaylar arasında Saddam tarafından şehit edilen Albay Abdullah Abdurrahman'ın oğlu, Faruk Abdullah Abdurrahman ile şehit Fahrettin Ergeç'in kardeşi Saadetin Ergeç seçimlerde favori olarak gösteriliyor.

Bu gelişme, güvenli bölge için olmasi sebebiyle son 10 yılda önce Erbil'in yerini Kerkük'ün alması şeklinde yorumlanıyor. Divan başkanlığına Cüneyt Mengün'ün seçildiği kurultayda başkanlık seçimi yarın yapılacak. Devamı sayfa 11'de

FOTOGRAF: MURAT DIZYOL

ANALİZ SUPHI SAATÇI Türkmenler gerçek temsilcisini arıyor SAYFA 11'DE

Milliyet'teki röportajda çok sayıda çarpıtma olduğunu kabul eden İsmet Özel, yazıyı düzeltme gereği duymamış.

İslamî medyaya 'İsmet Özel bizde yazıyor' imtiyazını bağışladım

Şair-yazar İsmet Özel, önce Yeni Şafak gazetesine yollarını ayırdı. Millî Gazete'de yazarken, haftalık olarak yayınlanan Gerçek Hayat'ın 'bizde de yazın' teklifini geri çevirmeyi. Derginin "Toparlanın, gününüz" sloganıyla Anadolu yollarına düştü. Konferanslarında bilet olarak Gerçek Hayat kabul ediliyordu. Ancak konuşmalarının özeti bile vermediği için dergiyle ilişkisini kesti. Yıllardır yazdığı Millî Gazete'ye de olaylı bir şekilde veda etti. Kendi deyimiyle 'İslami kesime gel atmak için' Milliyet'e verdiği demette sert eleştirilerde bulundu. Son adımı onun bundan sonrası için ne düşündüğünü daha önemli hale getirdi.

İsmet Özel, "İslami kesime bir gol attım." diye nitelendirdiği bu ayrılış öyküsünden kadına bakışına varıncaya dek pek çok konuyu Nuriye Akman'a anlattı. Soruları içtenlikle cevaplandıran Özel, Akman'ın, "Merkez medyaya kucak açmak için mi İslami kesime yollarınızı ayırdınız?" sorusuna dudak büküdü. Merkez medyaya kucak açmak yerine bu medyayı küçümseyebileceğini ifade eden Özel, "Asıl beni bir ahlakî zaaf içinde göstermek isteyen in-

sanların ne halleri varsa görsün diyorum. 59 yaşındayım, itibarlı çevrelere girmek için birçok imkanla karşılaştım. Hiç umrumda olmadı. Ben tennezzülen, lütfen yazdım." dedi.

Millî Gazete'den ayrılmasıyla ilgili ayrıntıyı da aktaran Özel, "Bardağı MSP, RP, SP çizgisinin ve tabii AKP de bunun içinde, siyasi bakımdan nasıl bir tezgâhın ürünü olduklarını izah eden bir yazıyı Millî Gazete'nin basmakta tereddüt etmesi taşırdı. 'Bu İsmet Özel'in yazısı, ne olursa olsun basılır.' Böyle düşüncelerimi beklerdim." diye konuştu. "Erbakan arayıp niye ayrıldın, dedi mi?" sorusunu Özel, "Demez. Tam tersine, Erbakan'la bir anlaşma alanımız yok. İsmet Özel isminin bir prestij ürettiğini biliyor, ona itiraz yok." şeklinde cevaplandırdı. İslamcılığın terk etmediğinin altını çizen İsmet Özel, "Ben sözlerimi İslamcılığın terk edenlere karşı söyledim. İslamcılarla eğer aramda bir mesele varsa onların İslamcı olmayışı yüzündendir." ifadelerini kullandı.

Özel, AK Parti'de Millî Selamet çizgisinden çok ANAP'ı bir dalganın başkanı olduğunu iddia ediyor ve ekliyor: "O manada ben AKP'yi siyasi görüşleri billurlaşmış insanların faaliyetlerinin bir sonucu olarak değil, bir emri yerine getiren konumda görüyorum."

Nuriye Akman'ın gündem oluşturan röportajı sayfa 16'da

ABD, Dünya Ticaret Örgütü'nün Meksika'daki zirvesinde protestolara hedef oldu.

Türkiye, ticaret zirvesinde arabulucu oldu

Meksika'nın Cancun şehrinde devam eden Dünya Ticaret Örgütü Bakanlar Konferansı'nda, ABD ve Avrupa ile gelişmekte olan ülkeler arasında, 'tarımsal desteklerin kaldırılması' konusundaki görüş ayrılığı giderilemedi. Görüşmeler kilitlenince İngiltere, Fransa ve İtalya'nın bakanları, konferansta Türkiye'yi temsil eden Devlet Bakanı Kürşad Tuzmen'den 'arabuluculuk' yapmasını istedi. Konferansa 147 ülke katılıyor.

Toplantılarda gelişmekte olan ülkeler 'tarımsal destekler kaldırılmalı' derken, ABD ve Avrupa Birliği üyeleri buna yanaşmıyor. Tarımsal ürün desteğine son verilmesini isteyen 21 ülke arasında Brezilya, Çin, Güney Afrika, Arjantin, Hindistan, Pakistan, Meksika ve Mısır başı çekiyor. Son olarak Nijerya ve Kenya da bu gruba eklendi. Böylece ABD ve Avrupa'ya muhalefet eden ülke sayısı 23'e yükseldi. Türkiye ise, tarımsal desteklerin kaldırılmasını isterken bu ülkelerin hazırladığı deklarasyon metnini imzalamadı. Gelişmekte olan ülkelerin tezinde şu görüş öne çıkıyor: "ABD ve AB ülkeleri zengin bütçe imkanlarına bağlı olarak tarıma geniş destek sağlarken, bizler dar bütçeler sebebiyle haksız rekabete karşı karşıya kalıyoruz. Buna son verilmeli." Devamı sayfa 9'da

İslami medyada tenezzülen yazdım benim onlara tek kuruluş borcum yok

NA
NURIYE AKMAN

İsmet Özel, Faydasız Yazılar kitabında Chuang Tzu'nun pesinden giderek meyveleri için dallarını kimsenin taş tutmadığı, çok budaklı olduğundan marangozların kesmeye değer bulmadığı, dokusu gevsek olduğu için yakmaya da yarayan, kimsenin bahçesine dikmek istemeyeceği, şehrin bulvarlarına sokulmayan bir ağaç olmak istediğini anlatmıştı. Kırac bir ıssızlıkta, bunalmış bir yolcu, dibinde oturaçağı, sırtını dayayacağı bir ağaç buldu diye ferahlırsa bunun ona yeteceğini söylüyordu.

Bu uzun söylesi, bu portrenin bir izdüşümü oldu sanki. Okurtar, İsmet Özel gerçekten faydasız bir ağaç olabilir mi? Yoksa 'Meyvem var diye taslanıyorum, ke-restem mükemmel diye marangozların saldırısına uğruyorum, herkes beni bahçesine ekmek, şehri benimle süstemek istiyor' mu dediği test edilsin. Milliyet'ten Ahmet Tulgar'a İslami kesimden koşturduğu a-çıktıktan sonra ortaklık birbirine girmiş, soldan, sağdan ve de ortadan pek çok kalem bunun ne anlama geldiğini sorgulamıştı. Bu söylesi İsmet Özel'in ruhunun temel koordinatlarını çok açık bir şekilde ortaya koyuyor ve yeni tartışmalara aday görünüyor. İsteyen onun dev egosuna takılır, isteyen İslamcılıkla ilgili sözlerinin içeriğine kafa yorar. Sadece sunu söyleyeyim; söylesi boyunca çok neşeliydi, öfkesini coşkuyla yansıttı, en mahrem sorulardan kaçmadı. Öyle ki ben daha ileri gitmekten çekinip bir noktada durmak zorunda hissettim kendimi. Söylesi bitiminde, Türk sanat müziğinin çok ağır parçalarından oluşan bir dizi şarkı söyledi. O an, masum bir çocuk gibiydi...

Demek İslami kesimle yollarınızı ayırdınız, öyle mi? Bu eyleminiz, aşağıdakilerden hangisini kapsıyor? A) Bu kesimden insanlarla görüşmemek, B) Bu kesimin yayın organlarında görünmemek, C) Ne halleri varsa görürler deyip İslami sorunlar üzerinde düşünmemek, D) Merkez medyaya kucak açmamak, E) Sadece şüire ilgilanmek.

Merkez medyaya kucak açmak, küçümseyebileceğim bir şey. Asıl beni bir ahlaki zaaf içinde göstermek isteyen insanların ne halleri varsa görün diyorum. 59 yaşındayım, itibarlı çevrelere girmek için birçok imkanla karşılaştım. Hiç umrumda olmadı. Ben bir zaman, birleri tarafından itilip kılınımsam da, şimdi, birlerinin imkanlarına mı talibim yani? Asla. Ben tenezzülen, lütfen yazdım.

Bu ne kibir böyle?

Yıllarca insanlar bana 'Buralarda neden yazıyorsun?' diye sordu. Benim çapımda bir yazam, o yayın organlarında görülmesi zaten şaşırtıcı bir şeydi. Bu sadece kalite değil, aynı zamanda tutum meselesidir. Yazı yazdığım yayın organlarının politikasıyla benim yazdığım şeyler arasındaki konu, tavır, üslup farkına bakın. Ben filen kaç kere yazmayı bıraktım. Ama hayatımı idame ettirmem için bir yerden para almam lazım ve yıllarca yaptığım öğretmenlik de bunu bana sağlamadı. O zaman nasıl, size ekmeğinizi veren yerde tenezzülen yazdığınızı söylersiniz?

Kim benim ekmeğimi vermiş? Rezzak olan Allah'tır. Ben merkez medyada da çalışabiliyordum. O zaman onlar mı benim ekmeğimi vermiş olacak? Diyelim bir bankada veznedarım. Bana teslim edilen paraları içtirmedikten sonra, banka icaresinin bana ödediği para lütfen mi olmuş olur? Hem ayrıca alacaklıyım ben o insanlardan.

Ne alacağınız var?

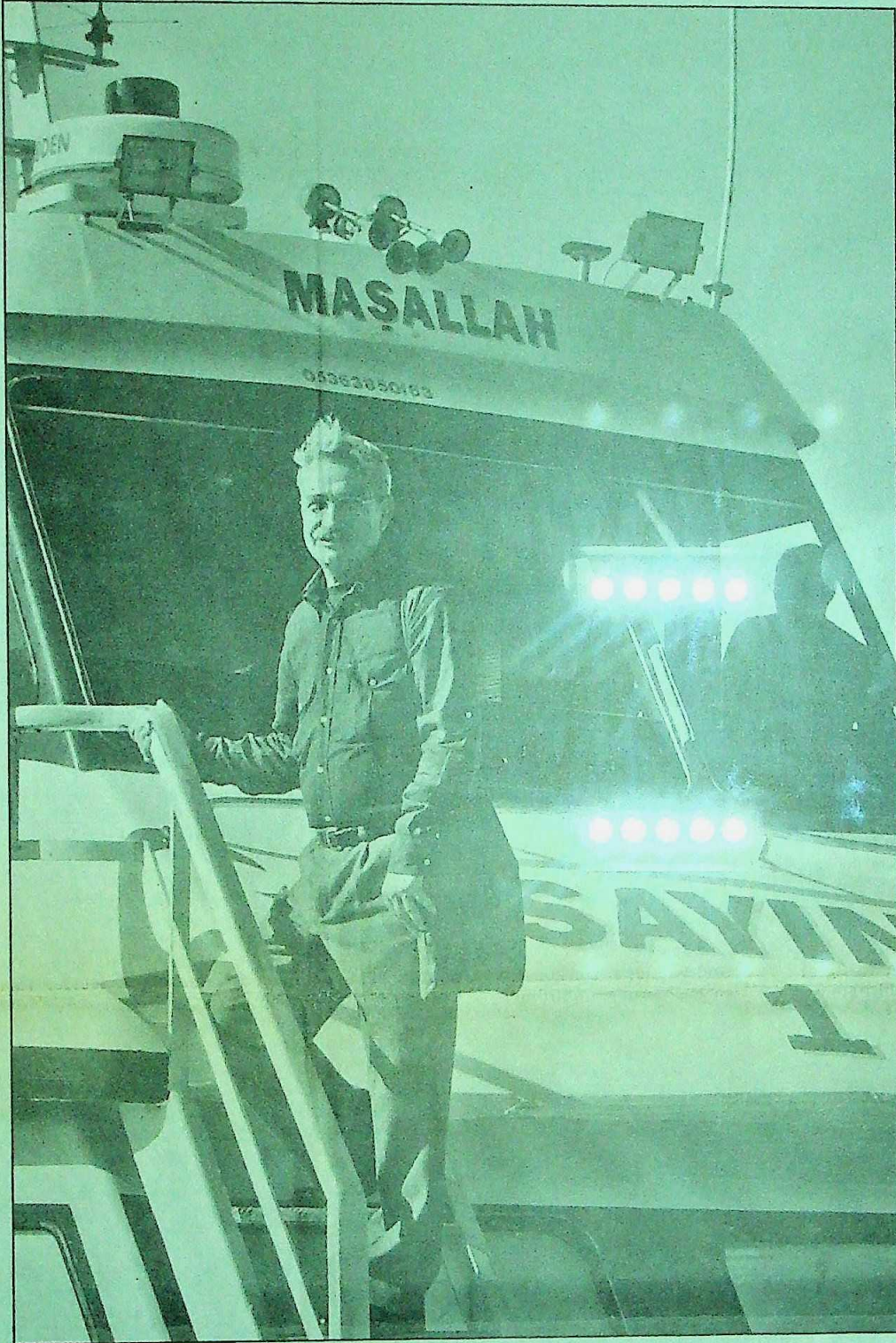
Ben yıllarca onlara 'İsmet Özel bizim gazetemizde yazıyor' deme imtiyazını başışladım. Onlar beni beslemek yerine, ben onlara yayın imkanlarının bir şekilde tezkiye edilmesini sağladım. Yıllarca insanlar, bana müracaat etti. Kimileri gelip, dizi konuşmalarının ilkinin benim yapmamı, birincisi sayıya mutlaka yazımın olmasını istedi. Dolayısıyla onlar bana borçludur. Benim onlara kuruluş borcum yok.

Kopmak için neden bunca yıl beklediniz?

Ben sadece sabrettim. Taşmayan sabır sabır değildir, o tahammüldür. Ben o insanların kaliteye yükselmelerini bekledim. Ve nitelikim, Milli Gazete'yi yazılmı bastığı için, düşünce özgürlüğüne saygılı bir yer olarak kabul ettim. Hatta şöyle bir olay oldu: Necmettin Erbakan, 'Atatürk sağ olsaydı, Refah Partili olurdu' dediği günün ertesinde, ben Milli Gazete'de şu başlıklı bir yazı yazdım: 'Atatürk sağ olsaydı, İsrail'i durdurur muydu?' Bu, okuyucunun tepkisini çekti. Hatta bir kısmı gazetemeye telefon edip, 'İsmet Özel aleyhinde imza toplayalım' teklifinde bulundu.

Bardağı ne taşırdı?

Bardağı, MSP, RP, SP çizgisinin ve tabii AKP de bunun içinde, siyasi bakımdan nasıl bir

tezgâh ürünü olduklarını izah eden bir yazımı Milli Gazete'nin basmakta tereddüt etmesi taşırdı. 'Bu İsmet Özel'in yazısı, ne olursa olsun basılır.' Böyle düşünmelerini beklerdim. Erbakan'ın uyguladığı bir sansür yok. Bilakis, bir keresinde bunlar benim istediğim parayı vermeye cesaret edemediler. Erbakan'a danıştılar, o da nza gösterdi. Aynıldktan sonra 'Niye ayrıldın?' dedi mi size Erbakan?

Demeyiz. Tam tersine, Erbakan'la bir anlaşma alanımız yok. İsmet Özel isminin bir prestij ürettiğini biliyor, ona itiraz yok. Siyasi kamp bakımdan da benim ona muhalif olan bir kampın bir elemanı olmadığımı da biliyor tabii. Erbakan'la bir sorunumuz yok.

Milli Gazete'deki tezgâh nedir?
Türk siyasi hayatındaki ihtiyaçlara cevap verecek bir mekanizmanın bir parçası, siyasal İslam dediğimiz şey, 1973'te AP oylarının bölünmesi gerektiği için MSP'ye yol verildi mesela. 80 sonrasında neyi dolduracaktı, onu tekrar tartışmamız lazım. Saadet Partisi ile AKP arasında bir fark var mı?

Arada bir fark var. Birisi iktidarda, diğeri değil. İktidarda olduğu için birileri bazı imkanları kullanıyor, öbürleri sanki biz olsak başka türlü yapardık gibi karşılıyorlar. Ben genellikle AKP'nin bir siyasi parti olduğu ve bir takım görüşlerin savunmasını üstlenerek ve bu görüşler adına iktidara geldiği fikrini taşıyıyorum. Belli güç o-

Ben Yeni Şafak gazetesi ile o gün bana verilen ücretlerin üstünü, yani yazarlara ödediklerinin üstünde, üstelik bir misli para vermesi şartıyla kabul etmiştim. Bir yıl sonra zam yapılması gerekti. Yüzde 30 herkese zam yaptılar ve bana yapmadılar.

daktan tarafından kendi uygulamalarına vesile olabilecek bir kadroyu, daha doğrusu kadrolaşma diyelim... Hazır bir kadro yoktu. Bunlar belli örgünün birer parçasıydı. Mesela ANAP'lı bir dalga oldukça baskın, MSP'den ziyade. O mánâda ben AKP'yi bir siyasi görüşleri billurlaşmış insanların faaliyetlerinin bir sonucu olarak değil, bir emir yerine getiren konumda görüyordum.

Kimin emrini?

Oru olaylarda görüyoruz. Mesela Irak'a asker gönderme meselesi, gündeme geldiğinde kararsızlığı ortaya çıkan, ama AB konusunda yapmayacağına bürakmayan bir performans sergiledi AKP. Bu demektir ki, sözünü aınlediği bir merkez var.

Türk derin devletini mi?

Ben Türkiye'de devletin, hiçbir derinliği olmadığını kanaatındeyim. Derin olmayan ama birçok unsurun etkilediği bir ortam var. Pervasız olarak bir politik çizgi sunmuyor AKP. Net olarak şöyle yapabilir, sınırları şudur diyebilirsiniz. Kendisine bir şey söylenirse ancak yapacağını çıkarıyoruz buradan. Daha önce de Gerçek Hayat'taki yaz-

zılınıza son vermişsiniz. Oradaki problem neydi?

Onlar beni sadece bir malzeme, bir flaş isim olarak gördü. Ben Gerçek Hayat'ın önerisi üzerine, 'Toparlanın, gitmiyoruz' konuşmalarını yaptım. Bunlar, Gerçek Hayat'ta özete dahi olsa yansıtılmadı. Ki o konuşmalara giriş bileti, Gerçek Hayat'ta. Yeni Şafak'taki problemim de, gazetenin Müslüman olmayan yazarlarına tanıdığı hem maddi, hem manevi yer olmuştur.

Orada Hristiyan yazar mı var?

Müslüman olmayan deyince Hristiyan mı anlıyorsunuz?

Bir kulun Müslümanlığını başka kulun ölçmesini doğru mu buluyorsunuz?

'Ben Müslüman kimliğimle öne çıkıyorum' demeyen yazarlar diyelim. Yeni Şafak gazetesinin ortaklarından birinin, gazetede alenen, 'Bundan böyle İslamcı bir gazetede çalışıyorum demeyeceksiniz' dediğini de biliyoruz. Siz sadece bir yazarınız. Gazetenin bütün yayın politikası ile ilgili karar sizin vermenizi nasıl beklersiniz? İstediyine yazdırın. Size ne? Yazınızı yazın geçin.

Tamam helal olsun, ben Yeni Şafak ile o gün bana verilen ücretlerin üstünü, yani yazarlara ödediklerinin üstünde, üstelik bir misli para vermesi şartıyla kabul etmişim. Bir yıl sonra zam yapılması gerekti. Yüzde 30 herkese zam yaptılar ve bana yapmadılar. Alenen yüzüme dediler ki: 'Biz filanca yazara yüzde yüz zam yapıyoruz, ama onun aldığı, senin almakta olduğuna hâlâ yetişmiyor.' Ben de onlara dedim ki: 'Ben bu para için yazıyorum, para için yazmıyorum.' Çünkü o sırada borçlanım vardı. Ondan sonra birkaç yıl daha sürdü Yeni Şafak'ta çalışmam. Yani zamsize yazmaya devam ettiniz.

Yo yo hayır. Onlar yaptılar zammı. Ne münasebet? Hiçbir zaman kendimi birilerine mecbur hissetmedim. O yüzden de ayrılmam çok şaşırtıcı olmamalı.

Milli Gazete'den ne alıyordunuz?

En son 635 milyon alıyordum.

İslami kesimden ayrılmanın diğer şıklarna dönelim mi?

İslami kesimle ilişkim neymiş? Ne zaman kurulmuş, ne yapmışım onlarla ortak da bunu ayıracağız? Ben Müslümanlarla müşterek dergi bile çıkaramadım. Bunu istedim, fakat hiç kimse, bir kişi bile arkamda, yanımda olmadı. Siyasi olarak dönen bir dolap var ve ben bunun içinde hiçbir zaman olmadım. Kendim de bir dolap çevirmedim. O bakımdan çok rahattım, hiç dert değil bana İslami kesimin yayın organları. Kanal 7'de üç sene, haftada bir 'İsmet Özel ile Başbaş' programı yaptım. Ama onlar hiçbir zaman rahat olmadılar bu konuda. 'İsmet Özel acaba ne der, bizi ne bakımdan zor durumda bırakır' endişesiyle, bir süre canlı olan yayın, kısa sürede bant yayına dönüştü.

Ama bir kurum, her şeyiyle, A'dan Z'ye size göre kendini dizayn edemez ki.

Valla edemez ise çok kaybeder.

Siz de kaybedebilirsiniz.

Ben niye kaybedeyim ki? Bir şey elde etmek istemişim de başansız mı olmuşum? Türkiye'nin ileri gelen ailelerinden birine mensup değilim. Herhangi bir yarışmada birinci gelmedim. Benim İsmet Özel olmamda, Türkiye'nin tutacağı istikamet açısından sıhhatin nerede olduğunu bilip, ona göre zahmet çeken bir kimse olmamın harcı var.

YARIN: BEN ZATEN PARANOYAĞIM

Sosyal bir çevrem hiç olmadı

O kesimden insanlarla görüşmeyi de bırakmaz mı?
Benim sosyal bir çevrem hiç olmadı. İnsanlarla temas ettim, ama o insanlar baktılar ki, bu adamla işleri devam ettirmenin fiyatı çok yüksek.
Nedir o fiyat?
Yaşadığımız ortamın eleştirisini üstlenme fiyatı. Yani perhez yapacaksınız ve lahana turşusu yemeyeceksiniz. Bu perhez çok ağır geldi insanlara.

İslamcılığı terk ettiniz mi peki?

Hayır, ben sözlerimi İslamcılığı terk edenlere karşı söyledim. İslamcılara eğer aramda bir mesele varsa onların İslamcı olmayışı yüzünden. Onlardan kopuşunuzu medyadaki bir gösteriye dönüştürdünüz yolunda eleştiriler oldu.
Valla bunu eleştiri kabul etmek doğru değil, bu bir tespit.
Niye böyle bir gösteriye ihtiyacınız var?
Gel atmak için.

Vay be! Bu ne hünç?

İçimdeki kırgınlık, bu huncin daha üstünde. Çocuklarımızın başkalarının çocukları yanında daha az imkanlar içinde büyümelerine sebep olacak bir aralıkta yaşadım hayatımı. Çocuklarımızın bakımı yedim bir bakıma.
İslami medyada yavaş para alarak mı?
Tabii. Davama sadık kalmaktan pişman değilim. Ama insanlar orada burada kıyruk sallarken ben belli bir yolu yürüdüüm. Hem de ayak seslerimin duyulacağı bir şekilde.

Vakurum, asla kibirli değilim!

NA
NURİYE AKMAN

Ahmet Tulgar'ın söylediği diye sunduğu şey, düz bir metindi. Orada bir çarpıtma var mıydı?

Orada birçok çarpıtma var. Mesela, benim sosyalistlerle İslamcılar arasında bir kıyaslama yapıp, sosyalistleri daha samimi adlandırmam konusundaki çarpıtma. Ben şöyle dedim: Herkes Türkiye'de siyaseti, Türkiye'nin alacağı siyasi resim doğrultusunda yapıyor. Sosyalistler, 'Bir gün Türkiye sosyalist olacak, ben de burada bir yer kapayım' diye, Müslümanlar da 'Bir gün Türkiye İslami bir yer olacak, ben de burada bir yer kapayım' diye siyaset yaptı. Herkes aslında dünyabğa talipti. Ben bunu söyleyince Ahmet Tulgar araya girip, 'Ama,' dedi, 'Sosyalistler daha samimi değiller miydi İslamcılara göre?' Ben bunun üzerine dedim ki, oradaki fark, sosyalizmin Türkiye'de Batılılaşmanın vicdan azabı olması yüzündendir. Orada yazıldığı gibi Batı'nın vicdan azabı demedim. Sosyalistler, bir bina kurtak üzere, kendi yaptıklarının isabetli olduğunu kanıtlamak için buraya harç taşımak zorundaydı. İslamcıların böyle bir şeye ihtiyacı yoktu. Çünkü, hazır bir İslami kültür var. Türk toplumunun başka bir kültürü yok. İslamcılarının bunu istismar etmelerine daha kolay. Sosyalistler ise sosyalizmin haklılığını, Türkiye için yararlı olduğunu göstermek için birçok malzeme taşımak zorundalar buraya. Bir İslamcının, İslamiyet'in Türkiye'nin lehine olduğunu göstermek için birtakım malzemeler taşımaya ihtiyacı yok. Böyle bir fark var arada dedim. Ama bu böyle yansınadı.

Neden tezkir yoluna gitmediniz?

Dedim ya, goldü bu zaten. Milliyet gibi bir gazetede böyle bininci sayfada, Pazar eki bile olsa benim böyle beyanlanmam olması benim için yeterliydi.

Neden Milliyet'i bu kadar önemsediniz?

Milliyeti mi önemsedim? Yok canım, Ahmet Tulgar benimle ilgili bir mülakatı yapmaya razı olacağını bildiğim için ve o da Milliyet'te çalıştığı için. Yani Hüriyet'te olması biraz rahatsız ederdi beni.

Patronları aynı, ne fark eder ki?

Ne bileyim, yani hava meselesi biraz.

Dergah'ta yayınlanan Of Not Being a Jew adlı şirinde Müslümanlar arasında kendinizi diasporada bir Yahudi gibi hissettiğinizi öğrenmiştik: "Yünlün ağır / He is so heavy / Just because his your brother / Kardeşlerin pogrom sana / Dostlarının eşliğine varınca başlıyor senin diasporan." Bu kadar trajikti yani sizin durumunuz?

Evet ama, bu sadece Müslümanları kapsayan bir şey değil, Türkiye'de yaşayan halta Türkiye'de yaşamayan Türkiye kökenli insanlar bile kapsıyor.

Bu şiir 93'te yayınlandı. On yıl daha bellediniz, köprüleri atmak için.

Köprüleri atmak yanlış. Bir köprü kurmuş değiliz.

Ama kurmuş gibi davranıyorsunuz.

Türkiye'de İslamiyet'in posası çıkmak üzere kullanıldığı bir dönem var. Ve ben bu dönemde 'Bu, posası çıkarılacak bir şey değildir' in mücadelesini tek başıma veriyordum. 'Müslüman'ım' diye ortaya çıkan insanları işe yaramaz hale getirmek üzere bir siyasi program uygulandı. Ben bu programın başansızlığı uğraması için çaba sarf ettim. Benim son yazdıklarım, 'Vay canına henf neler söylüyor!' diyenler, merak edip, önce yazdıklarımı baktı ve 'Aaaa adam zaten bunu söylüyormuş' dedi. Bu mücadelemin farkına varmayan insanlarla köprü mü kurmuş oldum ben şimdi? 'Hey ahmaklar' dedim ben onlara. İğn rengi, sizin bildiğiniz gibi değildir. Bunu dilimde tıy bite-ne kadar söyledim. Dilimde tıy bitikten sonra da artık yeter dedim.

Ama 'tenezzülen yazıyor olmak', o tevezudan yoksun oluş, yazılarnıza sınıyordu demek ki.

Ben tevezuyu elden bırakmadım. Tevezu, insanın kendi yerini bilmesi demek.

Lizy Behmeoras'a dediniz ki, 'Müslümanlıkla ilgili aşkın gerçekleri bir Müslüman'la konuşamıyorum.' İyi ama abi, 'En hakiki Müslüman' sen misin?

Ben 'Türkiye'de Müslüman var mı?' sorusuna hep şöyle cevap verdim: Aynaya baktığım zaman bazen görüyorum.

Kendiniz bile her zaman Müslüman değilsiniz yani.

Ben kimseyi tekfir etmiyorum, bu dince haramdır. Pekala bütün Müslümanlar yanlış bir rüzgara kapılmış olabilir, ki bu kanaatteyim. Ben hayatının orta yaşlarında İslamiyet'i seçmiş bir insan olarak çok daha bilinçliyim birçok insandan. Yıllar önce, İzmir İlahiyat Fakültesi'nde konuşuyorlar. 'Niye İsmet Özel, İslamiyet'e bu kadar kiskançlık gösteriyor?' diyor biri. Öteki şöyle diyor: 'Herkesin gözü görüyor. Ama gözü sonradan açılmış olan adam mı gözüne ihtimam gösterir, yoksa doğuştan ben zaten görmekte olan adam mı?'

Sık sık Hz. Ömer'i örnek göstermekten hoşlandınız.

Çünkü Hz. Ömer, İslam'a büyük bir düşmanlık gören bir yerden, İslam aleyhindeki her şeye büyük bir rahatsızlık duyan bir noktaya geldi. Dolayısıyla hiç umrumda değil. İnsanlar, 'Sosyalistti, İslamcı oldu, şimdi de Türkçülük tellerini çalıyor' diyorlar. Hepsi salakça şeyler. Komünist olmam, bugünkü durumla tpa tp yerine oturan bir şey. Ben pozitivist kültür içinde yetişmiş bir insan olarak, o gün komünist olmadığım takdirde, bir gün Müslüman olamayacaktım. Ben de onlara söylüyorum: 'Behay salaklar, ben komünistken siz niye değildiniz? Ben sosyalist değilim demedim hiçbir zaman. Sosyalist olmayı geride bıraktım dedim. O zaman, 'Hah İsmet Özel bak, sen bu kadar zaman vakit kaybettin. Biz bu sırada buradan buraya gelmiştik, gel bunu sana gösterelim' diyemediler. Tam tersine, ben ihida etikten sonra, onlara 'Bakın kardeşim, oradan buraya gelmek lazım' diye yol gösterdim.

'Niye o zaman onlar komünist olmadı?' sözünü açmak lazım. Yani dinlerini mi bıraksalar? Dinlerini bıraktıkları gerekmiyormuş demek ki. O sırada Türkiye için sosyalizm, bugün Irak'taki işgale 'hayır' demek gibi bir şeydi.

Bunun için sosyalist etiketine gerek var mıydı?

Eee... Yok işte, görüyorsunuz. O gün Müslüman kimliğinde olmak, kirlili ilişkilerinde olmaktan ayrılmıyordu. Benim verdiğim karar, bunun üzerine zaten. Şimdi de ayrılmıyor. Ben niye, bu kadar ter dökeyim, gırtlığımı yırtayım yani?

O şirin sonunda 'Eve dön, şarkıya dön, kalbine dön' diyorsunuz. Ev neresi, nereye dönüyorsunuz şimdi?

Oradaki sıralama içinde eve ve şarkıya dönmeyen, kalbine dönmek değil, bir üretken alan türetmediği tezi işleniyor. Eve dönmek, ülkesinin asli kültürüne dönmektir. Şarkıya dönmek, insanlık için söylenebilecek en güzel şeyi terennüm etmektir. Bütün bunlar kalbe dönmeyen aşamalandır.

Kalp dediğiniz vahiy mi?

Hayır, Kâbe. Vahiy, Resullullah'a inen vahiy kastediyoruz. Ama Kâbe'yi Hz. İbrahim yaptı. Ve Kâbe kalp şeklindedir.

Kare şeklindedir.

Benim Muhammed Hamidullah'tan öğrendiğim şekliyle o kalptir. Köşelerden birisi bükülmüştür, ilk yapıldığında mı artık, bakmak lazım metne.

Hep anlaşılammaktan yakınıyorsunuz ya, şöyle düşündüm. Foucault, Joyce, Baudrillard, Lacan da çok zor okunan, çok ağır metinler yazan insanlar. Ama hiçbirinin sizin gibi anlaşılammaktan yakınımadı. O kadar öfke dolu olmadılar insanlara karşı. Siz niye böylesiniz?

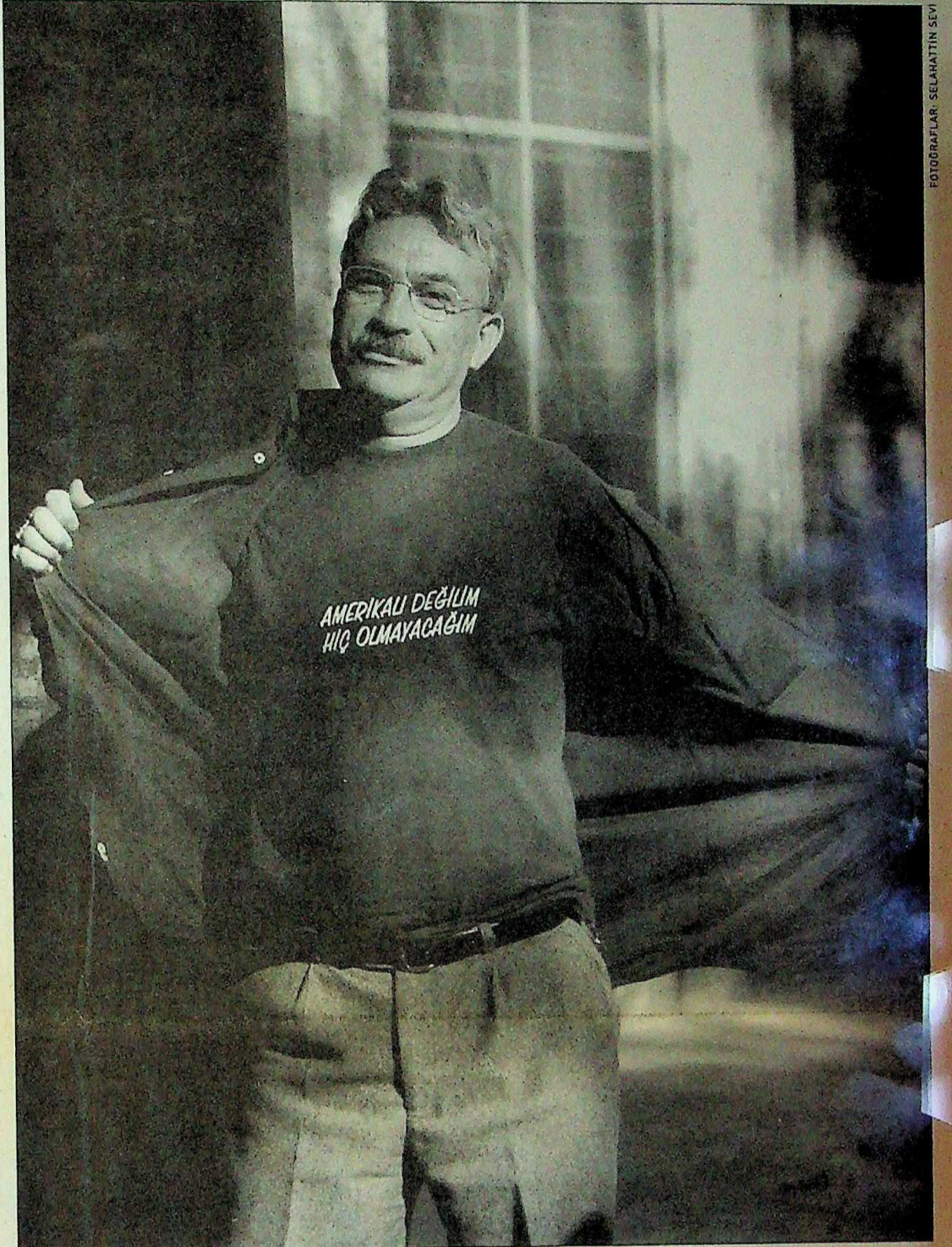
(Gülerek) Bu entelektüel sahtekârlıkla alakalı bir şey. Bu adamların hepsi şarlatan. Hadi ya!

Çetin metin yazıyor olmaları, lafi eveliyip gevelmelerinden dolayı. Yoksa sarahaten bazı şeyleri söyleyebilirler, cesaret edemiyorlar. Politik yerlerini tespit ettiğiniz zaman, bunların şarlatanlığını fark edebiliyorsunuz. Habermas, NATO kuvvetleri tarafından Belgrad'ın bombalanmasından yararlandığını, çünkü Belgrad'ın vahşet odağı olduğunu söylüyor. Daha geçenlerde yine Ha-

İsmet Özel, şeker hastası olduğundan light içebiliyor. 'Amerikalı değilim' yazılı tişört giymesine karşılık Coca Cola içmesini ise, Cola Turka'nın light'ının çıkmamasına bağlıyor.

bermas bir metin yazdı. Bunu da Derida imzaladı. O zaten şarlatanların başı. Bu imzaldıktan şey de, Irak'taki işgali haklı görmek Baudrillard dediğiniz adam, Fransız devletine Birinci Körfez Savaşı sırasında danışmanlık yapan adam. Foucault, Halkın Mücahitleri'yle iş tuttu İran Devrimi'nden önce. Erken öldü. Yaşasaydı ne herzeler yerdı bilmiyoruz. Lacan'ın numarası çok daha denirlerde. Onu söylemeyeceğim. Söylesen için büyü-sü bozulur. Merak etsin millet.

Türkiyelilik, Türk olunmayınca gülünç kalıyor

İslamcılardan siktiniz sıyrılmayı, Türklüğüne müşteri arar hale gelir miydiniz?

Benim İslamcılığım, Türkçülüğüm arasında hiçbir mesafe yok. İnsanlar anlamak istemiyor. Başlangıçta Türklükten söz etmek, İslam'dan uzaklaşmak içindir. Batılılaşma serüveni içinde Türklüğünü öne sürerler, İslamcılığı yok saymayı mümkün kılar ümidiyle buna yamanmışlardır. Bize Yahudilerin öğrettiği Türklükten bahsetmiyorum ben. Yaptığım Türklük tarihi şu: Kâfirle çatışmayı göze alan Müslüman'a Türk nedir? Bu adam Malezya'da da olsa budur, Filistin'de de olsa budur, İzlanda'da da olsa budur. Belçika'da bir Türk köyü var. Modern çağın başlarında, kâfir devlet, bir vergi koymuş. Bu köy demis ki 'Vermiyoruz bu vergiyi.' Devlet bunlara, 'Nasil olur da vermezsiniz, Türk müsünüz siz?'

James Joyce'a nasıl şarlatan dersiniz?

James Joyce bugünden göremeden öldü yazık. James Joyce şarlatan değil. Tam tersine şarlatanlık postmodernlere mahsus.

Siz sanki hayal kırıklığına uğramaktan gizli bir mutluluk duyuyorsunuz. Çünkü herkes sizi anlarsa elinizde onlar eleştirme gücü kalmayacak.

Bu kesinlikle doğru. (Gülmele) O zaman niye 'anlaşlamıyorum' diye afra tavra yapıyorsunuz?

Ben yanlış anlaşılmayı bile nimet kabul

ediyorum. Rahatsız olduğum şey, beni yanlış bile anlamıyorlar, hiç anlamıyorlar şeklinde. Yoksa beni gerçekten anlayacak olsalar, hiç konuşmam. (Gülüyor)

Siz anlaşılacak istediğinizden emin misiniz?

İnsan anlaşılacak ister mi? İnsan ancak sevgili tarafından anlaşılacak ister ve bu da mistik bir şeydir. İnsan, 'Rabbim Allah' dediği andan itibaren, yaratıcısı ile kendisi arasında bir sır doğar. Bu sır mutlaka saklanmalıdır. Ve bu anlaşıldığı zaman insan kalitesizleşir. O yüzden beni hiç anlamıyorlar. 'Beni bari yanlış anlayın' diyorlar.

Ama canım söz oyunu var burada.

Tabii. Söz oyunu nasıl olmasın? Oyunuz nasıl yaşanır? Ayet-i Kerime demiyor mu ki, 'Dünya bir oyundandır, oyalanmadan ibaretir' diye Wittgenstein ne demis, 'Language games', yani dil oyunları.

Bu kadar dil oyunu yaparsanız, samimiyetiniz sorgulanır hale gelir.

Samimiyetimi sıkıysa sorgulasınlar Ben

Türk'üm, ama Müslüman değilim' diyen insanlar, bir şeye ihanet ediyorlar. Neye ihanet ettiklerini kendileri keşfettiler!

İnsanlarla ilişkilerinizde biraz paranoyak mısınız siz?

Biraz değil, çok! Lizy Behmeoras, bana Yahudiler hakkında paranoyam olup olmadığını sordu. Dedim ki, 'Hayır, Yahudiler hakkında paranoyam yok, ben zaten paranoyakım.'

'Delidir, ne yapsa yeridir' sözünden yararlanmak için mi bu yolu seçtiniz?

Bakınız, paranoyak, komplocu, bunlar birtakım namussuzlukları saklama için birilerinin başkalarını suçladıkları şeyler. Bırak o paranoyak! Neden? Çünkü o diyor ki, filanca işi yapanlar, filanca adamlardır. O ilişkiyi keşfetmiş. Adamın yalan söylediğini kanıtlamıyorsunuz, ne yapacaksınız? Paranoyak diyebilirsiniz ona. Ben bu manada bayıla bayıla paranoyakım.

Gençlik yıllarımdan beri edindiğim tecrübe sonucunda, işkence altında söyleyecek sözümün olmaması dikkatimi gösterdim.

Başkalarına durmadan çuvaldız batırıp bir iğneyi bile kendinize çok görmekte hastalıklı bir taraf yok mu yani?

Ben buluşa erdiğim zamandan itibaren yaşamamın dayatmalarına boyun eğmeğe değil, seçenekler arasında yaptığım tercihle yürütülmesi gerektiğine inanarak yaşadım. O bakımdan birçok yanlış yaptıysam eğer, bu yanlışların hepsini bile isteyerek yaptım. Yani ayağım kaymadı, bir kaza olmadı. Neden acaba ben her zaman haklıyım?

Çünkü çok kibirlisiniz.

Ben vakur bir insanım, kibirli değilim. Benim vakarımdan başka tutunacağım bir dünyevi güç yok. Babam zengin değil. Param, ilmi kariyerim yok. Onun için benim bir vakarım var, onu da elden çıkarmak istemem.

YARIN: ERKEKLER ÖKÜZ OLMADIĞI MÜDDETCE KADINLARA 'İNEK' DİYORUM

Erkekler öküz olmadığı sürece ben kadınlara 'inek' diyorum

İslami kesimdeki imamlık, hocalık, üstatlık, abilik sistemini eleştiriyorsunuz. Yerden göğe kadar da haklısınız. Ama İslam'ı, sizin gibi anlamadılar diye, hırçınlaşarak üstatlık rolüne talip olan siz değil misiniz?

İslami eğitim tarzında hocaya talip olunur. Onun için talebedir onun adı. Ama hoca da talebesini seçer. Yani bir insan, filanca ders almak isteyebilir, fakat o ders verecek olan da, 'Sen bu dersi almaya müsaitsin veya değilsin' diye karar verir. Hatta tasavvutta, şeyh bazı insanların peşine düşer, münici olsun diye. Yani çünkü vereceği şeyi o alabilir ancak. Ben şeyhlik, müritlik, üstatlık, ağabeylik sistemini eleştirirken, böyle bir ilişki kurulmadığını, işin tam tersine, böyle bir ilişki kurulmasına ilişkin olarak devam ettiğini söylemeye çalıştım. Ben üstat falan olmadım. İlgilendiğim meseleler dolayısıyla uygun çizgiyi tutturacak birisi olsaydı, bunu ret mi edecektim?

Siz ederdiniz valla!

Hayır. Nitelikim birçok deneme de benim hakkı olduğum şekilde tezahür etti. Tıpkı yayın organlarında olduğu gibi, bireyler de bana yaklaşıp benim havamı, taşıdığım şeyden daha önemli buldular. Şimdi yarım bıraktığım şeyleri tamamlamaya çalışacağım. Çünkü ben bütün bu süreç boyunca, takınılacak tavır konusunda insanlarla yardımlaşmayı, dayanışmayı-elbette benim farkına vardığım şeylerin-onların da farkına varmasını sağlamak için uğraştım.

Ama yine de sizi idol etmelerine müsaade ettiniz. Hiç mi kusurunuz yok bunda?

Başka bir formu yok bunun. Bir adam kahve gürlütlü içinde konuşup, sözlerinin neye değdiğini anlatamaz. Diyelim ki bir kahvehane dedeyiz. Herkes patır kütür konuşuyor. Bir adam da 'Biraz sonra bu kahvehane bombalanacak' diyecek. Bu adam, 'Yanımdakine söylesene bu kahve bombalanacak' diyemez. Sandalyenin üstüne çıkıp...

'Susun lan!' der. 'Laga luga yapmayın. Biraz sonra bu kahve bombalanacak!' Böyle demezse hiçbir şey anlaşılır. 'Ey muhterem kahvehane sakinleri' diye lafa başlasa herkes tıcan kaygılarıyla böyle konuştuğunu, sırık palyaçosu olduğunu düşünür. Benim de bir şekilde 'Bakın, bu böyledir' demeyi sağlayacak bir üslup tutturmam gerekir.

Bunda, ruhunuzun saygı ve hümete fazlaca ihtiyacı olmasının bir rolü yok mu?

Yok. Amerikan sosyologlarının haberdar olduğum araştırmalarına göre, politikacılar bu mesleği, daha ziyade anne şefkati arayışı için seçerlermiş. Yakın ilgi bulamadıkları için bunu kitle ilgisi ile telafi etmeye çalışırlar. Bu belki isabetli bir yorum olabilir. Mesela Hitler'in Führer olmadan önceki hayatı oldukça kaşık. Çok özel sebeplerden dolayı, o siyasi yaklaşımı benimsemiş olabilir. Çünkü J. P. Taylor diye bir İngiliz tarihçisinin söylediğine göre Hitler, en samimi beyanlarını kitleler karşısında yapmış. Yani Hitler'le konuşmak, onun gerçek görüşünü öğrenmek için yeterli değilmiş.

Sizde de psikolojik bir boşluk var mı?

Varsa bile, benim şüir alanında yaptıklarım, bu psikolojik sorunlarla baş etmem için yeterlidir. Benim ayrıca bu ideolojik kelam ile bazı şahsiyet problemlerime çözüm aramam, bana göre aydınlatıcı bir bilgi sayılmaz.

Sizin şahsiyet problemleriniz neler ki?

Kendi sikanalizimi mi yapmamı bekliyorsunuz?

Varsa cesaretiniz!

Ben bulunuyorum. Ve bu bende kalıyor. Sonra kendimi tedavi etmeye çalışıyorum. **Biraz ipucu verin.**

O zaman bu sır olmasın. Ben size bir hikâye

anlatayım. Anadan doğma bir kör varmış. Ama hayatını iki gözü gören bir insan gibi yaşamış. Merak etmiş herkes tabii. Ama o, bu konuda hiçbir bilgi vermemiş. Günün birinde kramayacağı kadar yakın birisi çıkmış karşısına. Demiş ki 'Sen nasıl oluyor da, iki gözü gören bir adam gibi yaşıyorsun?' Ona cevap vermezlikten kaçamamış. Demiş ki, 'Benim, önümde iki tane köç beliyor. Mesela şu bardağı tutmak istedim değil mi, iki tane köç, bardağın iki yanında duruyorlar, ben ortadan bardağı tutuyorum. Hangi yoldan gitmem gerektiğinde o iki köçün arasında gidiyorum.' Ama sözünü burada kesmiş. Demiş ki, 'Bunları söyledim, koçlardan birisi kayboldu. Bunu söyledim, ikincisi de kayboldu.' Ve adam günün geri kalan kısmını bir âmağ gibi geçirmiş. İnsanın ayakta durmak için kendisiyle ve Rabbiyle şir olan kısmı, başkasına söylemesi, aleyhine olur. Onun için İslam'da bütün hükümler zahire görene verilir. Rüyalar göreni bağlar.

Ama verdiğiniz örnekte sır, pozitif. Ben sizin huysuzluğunuzun sırrını istedim. Yoksa sizin önünüzde de size dev aynası tutan şeytanlar mı çıkıyor?

(Kahkaha) Benim önüme çıkan şeytan dünyayı kundaklamaya beni kaşkırtıyor. **Özel hayatınızda mutlu bir adam olsaydınız, size sizi yumuşatacak bir kadın eli değseydi böyle bir İsmet mi olurdu?**

Bu Freud'un sublimasyonu yani yüceltme tezi. Freud der ki, 'İnsanlar, sanat eserleri gi-

"Hiç olmak öyle herkese nasip olmuş mu? Ben bir şeyim ve işe yarayan bir şey değilsem, işe yarayan bir şey olmak istiyorum. Hiçlik bunun üstünde. Hiç olamıyorum, hiç olmayı çok isterdim."

bi, bilim çalışmaları gibi yüce şeyleri, hayatlarındaki mahrumiyetleri, özellikle cinsel doyumsuzlukları telafi etmek için yapıyorlar.' Buna gençliğimde ben de inandım. Ama böyle olmadığını Freud'un talebesi Jung'dan öğrendim. O diyor ki: 'Evet, şairler birçok cinsel problemler taşıyan insanlar. Ama aynı problemleri yaşayan insanlar şair olmuyorlar ki.' Yani insanların cinsel tatminsizlik içinde olmaları eğer birtakım davranışları benimsemelerine sebep olsaydı, o zaman o tatminsizlikler kimde varsa onun da bir numara çekmesi lazımdı. Sadece şair olması lazım değil. Mimar olabilir. Ama böyle bir şey yok.

Şairliğinizi sorgulamaya ne cüret edersin, ne böyle bir niyetim var. Ama söyleyin, aşkı yaşayan bir insan olsaydınız, bu kadar öfkeli olur muydunuz?

Bilakis, ben bu manada birtakım tatmin fırsatları elde etmiş bir olsaydım belki çok daha cüretkâr ve saldırgan olurum. Mesela Arapça bilmediğimi de Allah'ın lütfü olarak yorumluyorum. İyi bir Arapça bilgim olsaydı, şimdi olduğundan çok daha ukala olurum. **Bundan ötesini ben düşünmüyorum!**

Öyle mi? Olsaydı da görseydiniz.

Siz mutsuz bir insansınız, doğru mu?

Çok doğru. Çünkü mutluluğun daha ziyade ineklere yakıştığını düşünüyorum. Saman bulan ineklerin hepsi mutlu olur.

Ama sublimasyonu şimdi yaptınız. Sahip değilsiniz diye küçümsediniz mutluluğu, kendinizi yüceltiniz.

Mutluluğu küçümsediğim yok.

Ama ineklere layık gördüğünüze göre küçümsüyorsunuz.

Boğalar mutlu değil, inekler mutlu.

Mutlu olan boğalar inekliğe mi dönüyor yani?

Herhalde onlar da mutluluğu boğalığı devam ettirmekte bulamayacaklarını anlıyorlar. **Açık konuşun, siz kadınlara inek mi diyorsunuz?**

Erkekler öküz olmadığı sürece evet. Çünkü erkek olmasına rağmen öküz, erkekliğini kullanamaz.

Kadınlardan nefret mi ediyorsunuz?

Nefret demeyelim de hınç diyelim. Çünkü ben sevdiğim kıza evlenemedim. Hınçım onun gibiler. İnsan tercih edilmek, seçilmek istiyor.

Ondan yola çıkıp bütün kadınlara hınç mı besliyorsunuz?

Beni seçmeyen bütün kadınlara hınçlıyım. (Gülmeler)

Hiçbir kadını yanınıza yaklaşıtıracak kadar yüreğinizin sıcak olduğuna inanmıyorsunuz.

Ben de hiçbir kadının benim yüreğime yaklaşacak kadar cesur olduğunu sanmıyorum. **Fırsat verdiğiniz de yaklaşamadılar mı?**

Tabii ki. 'Yanam!' diye çekildiler. 'Bu adamla, onun istediği şekilde bir ilişki kurduğum takdirde ben ne olacağım?' dediler. **Sunduğunuz format neydi?**

Kölelik. Bunu gönüllüce, çok arzularak yapması lazım.

Eşiniz köleniz olmadı diye mi küstünüz ona?

Köle olmak şöyle dursun, beklediğim yardımı bile alamadım. İyi evlilik kolay elde edilebilen bir şey değil. Bunun yanı sıra çocuklar Allah'ın bize emaneti.

Peki köleniz olmasını istediğiniz kadının siz de kölesi olacak mısınız?

Hayır. Çünkü bir ilişkide iki köle olmaz. **Neden siz değilsiniz köle de, kadın oluyor?**

Çünkü Kur'an-ı Kerim'de 'Kadınlardan sizlerin tarlanızdır' diye yazıyor.

Bu, 'kadın köledir' değil ki. Siz oradan ürün alacaksınız, soyunuz ilerleyecek anlamındadır.

Ayet-i kerime nasıl devam ediyor: 'Onlara istediğiniz zaman girebilirsiniz.' Kadın benim tarlam olacağına köle olduğu takdirde, daha avantajlı durumda. Çünkü köleyle bir diyalog kurmak mümkün.

(Suat Yıldırım'ın mealinde ayetin doğrusu şöyle: 'Eşlerinizin sizin nesil yetiştiren tarlanızdır. Tarlanıza dilediğiniz şekilde varın. Kendiniz için ilerisini düşünerek hazırlık yapın. Allah'ın haram kıldığı şeylerden korunun ve onun huzuruna varacağınızı iyi bilin.' NA)

Kadınlardan Tann'nun muradı dışında aşağılıyorsunuz. O, böyle adaletsiz olamaz.

Tann'nun adaletsiz olduğunu kim söylemiş? Demek ki adalet bu.

Çok hastalıklı bir yorum bu. İstemesem bile, erkekim benimle olmak istiyor diye buna müsaade edeceğim ha?

İnsanın fiziki zorlukları dışında evet. **Ne diyorsunuz ya siz? Psikoloji diye bir şey var.**

Neden bir kadın kocasından bağımsız bir psikoloji sahibi olmuyorsunuz?

Siz delirdiniz mi? Niye olmasın?

O zaman niye onun kocası, niye onun karnısı? Evlilik bir birlik değil mi?

Sizin anlattığınız birlik değil ki.

Bir insan evlendiği zaman, evlenmeden önceki insan değildir.

Bu neden sadece kadın için geçerlidir? Erkek için geçerli olmadığını kim söyledi?

Siz bana deseniz de, kadın erkeğe beraber olmak istedi, ama erkek onu reddetti. Buna erkeğin de hakkı yok tabii ki.

Köleyse, kadın efendisinden nasıl bir şey talep edecek?

Şarkıda söylendiği gibi, efendi, ihşanını köleden esirgemez.

O zaman niye kadını köle olarak adlandırıyor sunuz da, 'Erkek de onun kölesi olmalı' demiyorsunuz?

Bir iş bir türlü yapılır. Beş türlü yapılmaz. **Bir iş İsmet Özel, bin türlü yapılır.**

Hayır, her biri başka işler onları. Her biçim, başka bir özdür.

Yine söz öyünü. Bir erkeğin kölesi olma mantığıyla erkek işim olmaz!

Erkeğinin kölesi olmayan kadın, o erkeğin için evlenmiştir?

Eğer böyle bir eşitlik kurduysanız, erkek de kadının kölesi olabilir.

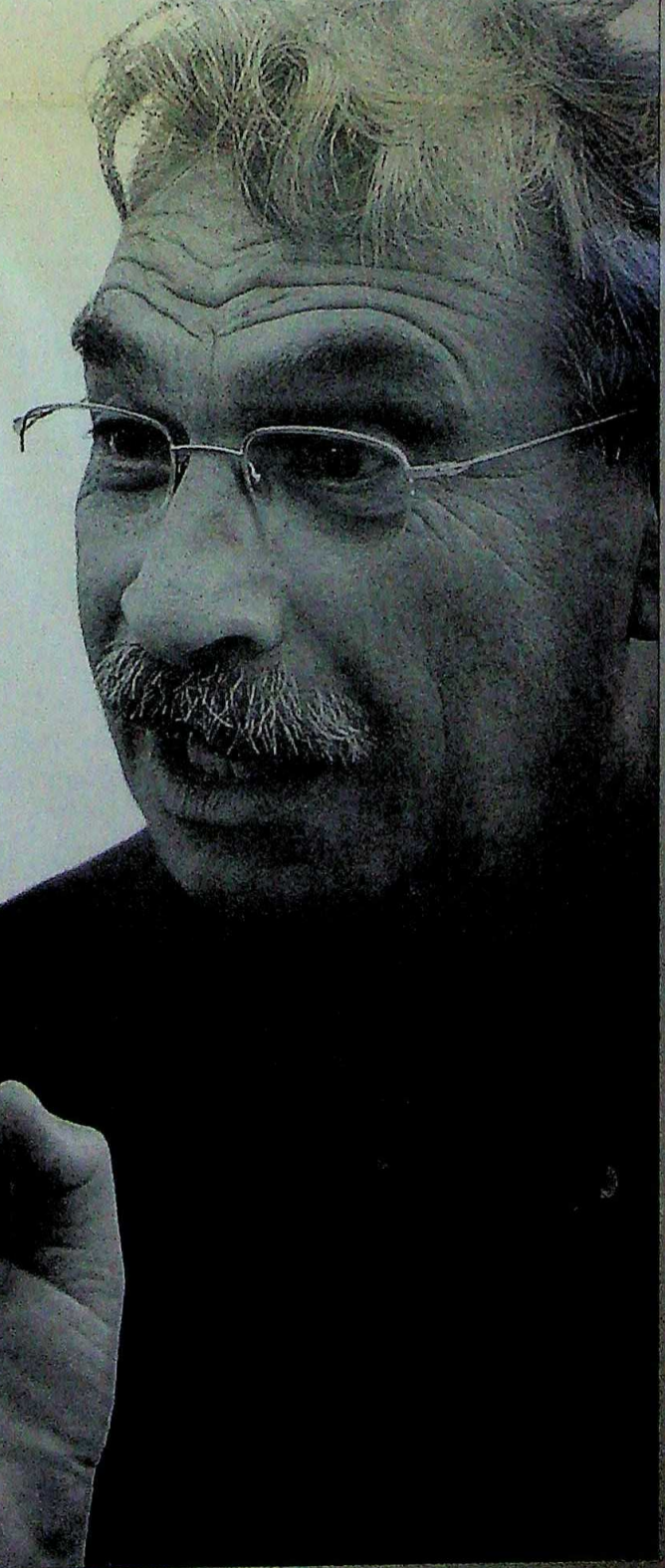
Bunun nöbet defterini kim düzenleyecek? **Onların psiko-kimiyaları.**

Demek ki kadın ve erkeğin birliğinin üstünde bir makam belirliyorsunuz siz.

O sizi ilk başta reddeden harika kadın, belli ki köle olmak istemedi. Aferin ona.

Ama siz Bir Yusuf Masalı'nda acı acı feriyat ediyorsunuz, 'Gel ey kadın beni bul' diye. Kalbinizin soğukluğunu giderecek bir kadın arayışı bu kitapta çok belirgin.

FOTOGRAF: SELAHATTİN SEVİ

Benim görevim tebliğ değil ki

Sizin bu kendini beğenmiş tarzınızı sorgulamaya devam edeceğim. Peygamberimiz insanlara tebliğini sunarken daha anlayışlı, daha merhametliydi. Hatta Allah onu uyardı, 'Ey Muhammed, onları hidayete erdirecek sen değilsin, benim' diye. Sizin bu kadar öfkeli olmaya ne hakkınız var?

Bu soruyu tersine çevirmek lazım. Peygamber bile bir âmaya tebliğde bulunmak konusunda ihmalkâr davranmış için Allah tarafından azarlanmışken, benim hiç peygamber olmadığım halde, hatta evliyadan bir de olmadığım halde...

Ama Peygamberimiz üzülmüyordu, hidayete ermiyorlar diye, 'Senin görevin sadece tebliğ' dedi Allah.

Benim görevim tebliğ değil ki. **Eee, tebliğ yapıyor musun gibi davranıyorsunuz ama.**

Hayır, ne münasebet. Ben Müslümanlığın yaşanması üzerinde hiçbir şey söylemedim. Hiç kimseye şunu yapma, şunu yapma demedim. Ben sadece şartların ne olduğunu izah etmeye çalıştım insanlara.

Hiçbir zaman hüküm verip, 'Kardeşim bu yanlış oluyor, şöyle yapın' demedim.

Hadi canım, basbayağı dediniz. Üstelik Gerçek Hayat'taki son yazınızda, 'Beni sevmeyenlere gelince, onların da canı sağ olsun demeyeceğim. Allah onların kalplerindeki hastalığı artırsın' diyorsunuz. Bu, Müslümanca bir tavır mı? Kısurlu bile olsa, insan böyle beddua eder mi, din kardeşlerine? Peygamberimizin geçtiği yola taşlar döşediler. Ayaklarından kanlar akarken bile böyle beddua etmedi. Siz niye bu kadar merhametsizsiniz?

Yoo ben merhametsiz değilim. Eğer beni sevmemek bir hastalıksa, e tabii ki yani, 'Beni sevsenler' mi diyeyim?

Ama 'Canları sağ olsun demeyeceğim', büyük bir aşağılama. Peygamberimiz kimseyi aşağılamadı. 'Onları affet, ne yaptıklarını bilmiyorlar' dedi.

Onu Hz. İsa söyledi. (Gülüyor)

Hz. İsa da Allah'ın peygamberiydi, Hz. Muhammed de hiç beddua etmedi.

Acaba? Resullah hiç beddua etmedi, öyle mi? Ben peygamber değilim. Kur'an-ı

Kerim'de diyor ki, 'İnsan hayra olduğu kadar, şerre de dua eder.' Ben insanım ve bu konuda da böyle bir dua ediyorum. Kendimden çok eminim. Yani Türkiye için doğru hattı hareketin ne olduğunu tespit konusunda hiçbir tereddüdüm yok. Benim söylediklerim konusunda yamru yumru şeyler söylenen ve beni bu sebepten ötürü sevmeyen insanları, Allah kalplerindeki hastalığı bin kat artırsın.

Allah aşkına, insanların hastalıklarının artması, sizin murat ettiğiniz nihai amacın gerçekleşmesine nasıl bir katkıda bulunur?

Ben yaşadığım ülkenin ve insanların, dünyada haysiyetli ve itibarlı bir yere kavuşmasını öngörüyorum. Çünkü bu insanlardan birisi benim. Eğer benim yaptığım şey, Türkiye'nin aleyhindeyse, Allah benim bin belamı versin. Ama benim yaptığım şey, Türkiye'nin lehinde bir şey de insanlar bu sebepten dolayı beni sevmiyorsa, Allah hepsini kahretsin.

Yaptığım bütün işlere bakınca 'bunu ancak bir dâhi başarabilir' diyorum

Daha alçakgönüllü olamaz mısınız? Asla! Çünkü alçakgönüllülükte alçaklık vardır.

'Allah hepinize selamet versin, hadi bana Allah'a ismarladık' deyip, niye edeplice veda etmiyorsunuz da, kapıları çatur çatur millet'in suratına kapatıp, 'Allah belanızı versin' diye bir ayrılışı seçiyorsunuz?

Ha! Ayrılık ama dost kalam! (Gülüyor) Bu kadar iğrenç bir şey düşünemiyorum. Niçin ayrılık? Dostluğumuz sona erdiği için.

O kadar kapıyı sert çarpmayın, sonra bir gün tıklatmak zorunda kalırsınız.

Allah beni tekrar tıklatmak zorunda bırakmasın. Kalırsam da layık olayım bu işe. Amerikalılar derler ki, merdivenden yukarı çıkarken aşağı inenleri küçük görmeyin, çünkü bir gün rolleri değişebilir. Eğer hayattaki rolünüz, bir merdiveni çıkmak ve o merdivenden inmek şeklindeyse sadece, biz Ame-

rikalı gibi daha çok para kazanmaktan başka hiçbir değer tanıyorsak, tabii bizim başımıza gelenler, müstahaktır. Beten olalım.

Bu hastalığın artmasının dünya barışına katkısı ne olacak?

Dünya barışına katkısı, bu beni sevenlerin manyak bir pozisyonda kalmaları, dolayısıyla Türkiye'nin artık akli başında insanlarla daha yüksek bir hayata geçmesi.

Sizin dünyanızda hiçbir zaman sizden sevgi alabilen bir insan olmayacak.

Olmayacaksa boş ver, çekiver kurduğunu gitsin. Peki ben öyle bir insanımsam, nasıl oldu da bu kadar adım duyuldu? Şöhretli biri olmak için, küçük parmağımı bile kıpırdatmadım. Hiçbir zaman nabza göre şerbet vermeye çalışmadım. Ne mevki olarak yüksek insanlara, ne benden maddi imkanlar daha büyük olan insanlara tebessüm ettim. Tam tersine, onların tebessümlerinin bir gün hatalarını fark etmeye yol açacak olmasını gözetin bir davranış rotası izledim. Yani şimdilik bunu terslemiyorum. Bir gün inşaallah anılar diye. Yoksa, başından terslemem lazımdı birçok şeyi. O yüzden bugünlerde olup bitenler, sadece bazı şeylerin açığa çıkmasıdır. Bundan otuz sene önce, Türkiye'de namaz kılan bir insan, düzenin adamları tarafın-

dan, şüpheyle karşılanan bir insandı. Aynı insan bugün düzenin adamları tarafından küçümsenen bir insan. Bu durumda ben kimi ne gözle göreceğim. O yüzden söylediklerime pişman değilim.

Sizin şöyle bir sözünüz var. 'Diktatörler, benim yazdıklarım vesilesiyle, Kur'an-ı Kerim üstünde yoğunlaşmadı.' Siz onun ölçümünü mü yaptınız?

Tabii ki yaptım. Yazı yazmaya, inançlarına sadık kalan bir insan olarak bir İslam yorum getirmenin İslam'a uygun olmadığı görüşüyle başladım. Hiçbir ferdin, İslam'ı kendi şahsına ya da şartlara göre yorumlama imtiyazı yoktur. İslam neyse odur. Derisin ki, 'İslam budur, ama ben uymuyorum.' Ben bu inançla işe başladım. Bunun böyle olduğu konusunda görüş birliği içinde birçok insan var gibi görüyordum. Hayatımızı yaşarken, asr-ı saadetdeki insanların vizyonlarını değerli bulmak otuz sene önce birçok insanın, olağan, isabetli karşıladığı bir şeydi. Şimdi, bu insanlar sahabenin anlayışını ihmal edilebilir bir şey olarak bir kenara itti ve Kopenhag Kriterleri çok daha önemli oldu. O zaman beni sevenlere ben niye güllükük dağıttayım?

Otuz yıl az bir zaman değil. Bu süre içinde kaç kişinin elinden tutunuz? İyi

bir entelektüel yetişmemesinde sizin de payınız var. Kimseye destek çıkmadınız. Hişminize uğramamak için takma adlarla yazılar yazdılar. Bir korku odağı oldunuz.

Neden benden korkuyorlar? Çünkü, ben Türkiye'de söz söyleyecek bir mevkideysem, bu mevki hiç kimse tarafından bana armağan edilmedi. Dolayısıyla aleyhimde söz söyleyecek adamın, önce o söz söyleme mevkiine nasıl geldiğinin sorgulanması lazım: 'Sen kim oluyorsun da nereden çıktın da İsmet Özel aleyhimde konuşmaya başladın?'

Bu kadar dokunulmazsınız ha!

Yo, dokunan dokunsun! Son olayların ardından Konya'dan bir kitapçı bana telefon etti ve dedi ki, 'Ben Kur'an-ı Kerim'i ve İsmet Özel'i okumaya aynı zamanda başladım. Ve Kur'an'ı, İsmet Özel okuduğum için daha iyi anladığımı kanaatindeyim. Ruz-ı mahşere bunu söyleyeceğim.' Bu bana yeter. Ben böylelikle otuz yıl değil, otuz yüz yıl boyunca yapılmış bir şeyin üstünde bir şey yapmaya kanaat getirdim. Yazı dünyasında iyi ki, hiç kimseye destek olmamışım. Çünkü olduğum takdirde, sahte birtakım insanlar hak etmedikleri avantaja kavuşuracaktım. Bu, benim terk olaydım sonra hemen ortaya çıktı. Bir kişi bile aleyhimde yazılanlara cevap verme gereğini duymadı.

Zaman'da Nevval Sevindi olumlu şeyler yazdı sizin için.

Biliyorum, ama o benim aleyhimde yazılanlara cevap değildi. O sadece 'Bu adam iyi bir şey yapıyor.' dedi. Yoksa çirkin deneyecek saldırlar oldu. Öyle insanlar vardır ki şu dünyada, onlara gerçekten faydam olmuştur. Hiç bir, 'Ya etmeyin, eylemeyin' demedi. Ben neyle övüneceğim? Kalkıp 'ilançaya şunu yaptım, bunu yaptım' mı diyeceğim? Gördüm ki, iyi ki yapmamışım.

Ece Ayhan'ın şöyle bir sözü varmış sizin için. 'Silgiler silerken, silinirler de.' Sizin silgi gibi çalıştığınızı ima etmiş, böyle bir şey doğru mu?

Onun böyle bir sözü olduğunu, dolaylı olarak biliyorum. Bütün bu laflar Sivas olaylarından sonra çıktı. Benim ahlayıp vahlamamış olup, tam tersine, 'Sivas göklerinde Sırp tayyareleri uçacak mı?' diye sormam sol görüşlülerin benim asla savunulacak bir tarafım kalmadığı fikrinde toplanmalarına neden oldu. Bundan da hiç şikâyetçi değilim.

Ama sizin için insanların yakılmasını onayladınız gibi bir anlama oldu.

İnsanların yakılmasını onaylamam için, benim o yakılanların ekibine dahil olmam lazım. Otelin kuşatılması ile yanması arasında yedi saat var. Herkes Ankara'yla temasa geçildiğini gayet iyi biliyor. Ve bu olay oluyor. Ne Müslümanların, ne İsmet Özel'in birtakım insanların yanarak ölme hadisesinde bir dahli var. Burada bir kasıt var, ama bu kasıt kime ait ve kimin icraatı bu? Bu hiç konuşulmuyor. Demek ki bundan faydalanan birtakım insanlar var. Herkes akabinde Başbağlar olayı. Ve bir diğerine hiç benzemeyen iki şey. Ama sanki intikam hadisesi gibi. Şimdi bütün bu konuşuklar içinde Türkiye'nin lehine bir ses olmak, eğer kötü bir şeyse, ben bu kötülüğün tamamını üzerine alıyorum. Ve Sivas olayları için hâlâ ahlayıp vahlamıyorum.

Öyle demeyin.

Derim. Bunun Alevi-Sünni çatışmasını çıkarmak için çok özel bir çalışma olduğunu düşünmemek mümkün mü? Daha önce Maraş olayları var. İstanbul'da Gaziosmanpaşa olayları yaşandı. Ve mesela o sırada ben 'Eğer ajanlar devrediyse Alevi-Sünni çatışması hepimiz devletçi diye bir yazı yazdım. Neden insanlar bunu öne çıkarmıyor? İnsanların sahlaklığına saygı mı duymam lazım?

İnsanların yanmasından memnun olan bir adam görüntüsü verdiniz.

Benim insanları yanmasından memnun olduğumu ilan edenler, o yanma dolayısıyla bir provokasyonu gündeme getirememiş olmanın sıkıntısındadır. Böyle tuhaf bir duygu manipülasyonu ile Türkiye üzerine oynanan oyunlara alet olmak, güzel bir şey ise güzelliğinin onları olsun. Çirkinlik nerede, ben oradayım.

O yazı gazetede yayınlandı. Zaman'da, hiç tanımadığım insanlar, bu yazıyı ağız haline getirip, duvarlara yapıştırdı. Bunu yapanlar kimlerdi? Onun için ben,

elveda deyip, elimi yıkadım bu işlerden.

Şimdi tamamen güre mi döndünüz?

Şiir öyle bir şey ki, yazmadığınız zaman bile bir parçanız olarak yaşar. Siz sadece şiir yazdığınız zaman şairseniz, hakiki şair değilsiniz.

Bir şair gibi yaşamadığınızı, hiç riske girmedığınızı, karavana atmadığınızı, evinizin yolunu hiç şaşırmadığınızı, daima hesaplı olduğunuzu, bu nedenle de şirden uzaklaştığınızı düşünüyorlar.

Beethoven de öyleydi. Biraz tutumlu olduğu söylenir. Beethoven'ın. Çünkü sakat olan kardeşlerine de bakmak zorunda. Çalışmaktan başka bir şey yapmadı. Yani öyle maceralı bir hayat yok. Şairlerden örnek vereyim. Mesela Wallace Stevens... Ben gençliğimden beri keşke onun gibi olabilsem derim. Onun sigortacı, bankacı gibi hayat var. İnsan, yazdıklarıyla şairdir. Oscar Wilde ne demiş, 'Ben, dehami hayatıma koydum. Eserlerimde sadece kabiliyetim vardır.' Hatta Amerika'ya girerken gümrük memuru, 'Deklare edeceğiniz bir şey var mı?' diye sormuş.

O da, 'Dehamdan başka deklare edeceğim hiçbir şey yok' demiş."

Oscar Wilde ultra sanatçı hayatı yaşad.

Onun için de eserleri o kadar parlak değil. Sadece kabiliyeti olmasına rağmen, dik-kate değer şeyler yaptı. İddia üzerine yazmıştır Donan Grey'in Portresi'ni. Biri demiş ki, 'Sen roman falan yazamazsın.' Öyle mi? demiş. Efsaneye göre birkaç gündür, ama bu imkansız tabii. Çok kısa bir zamanda yazmış.

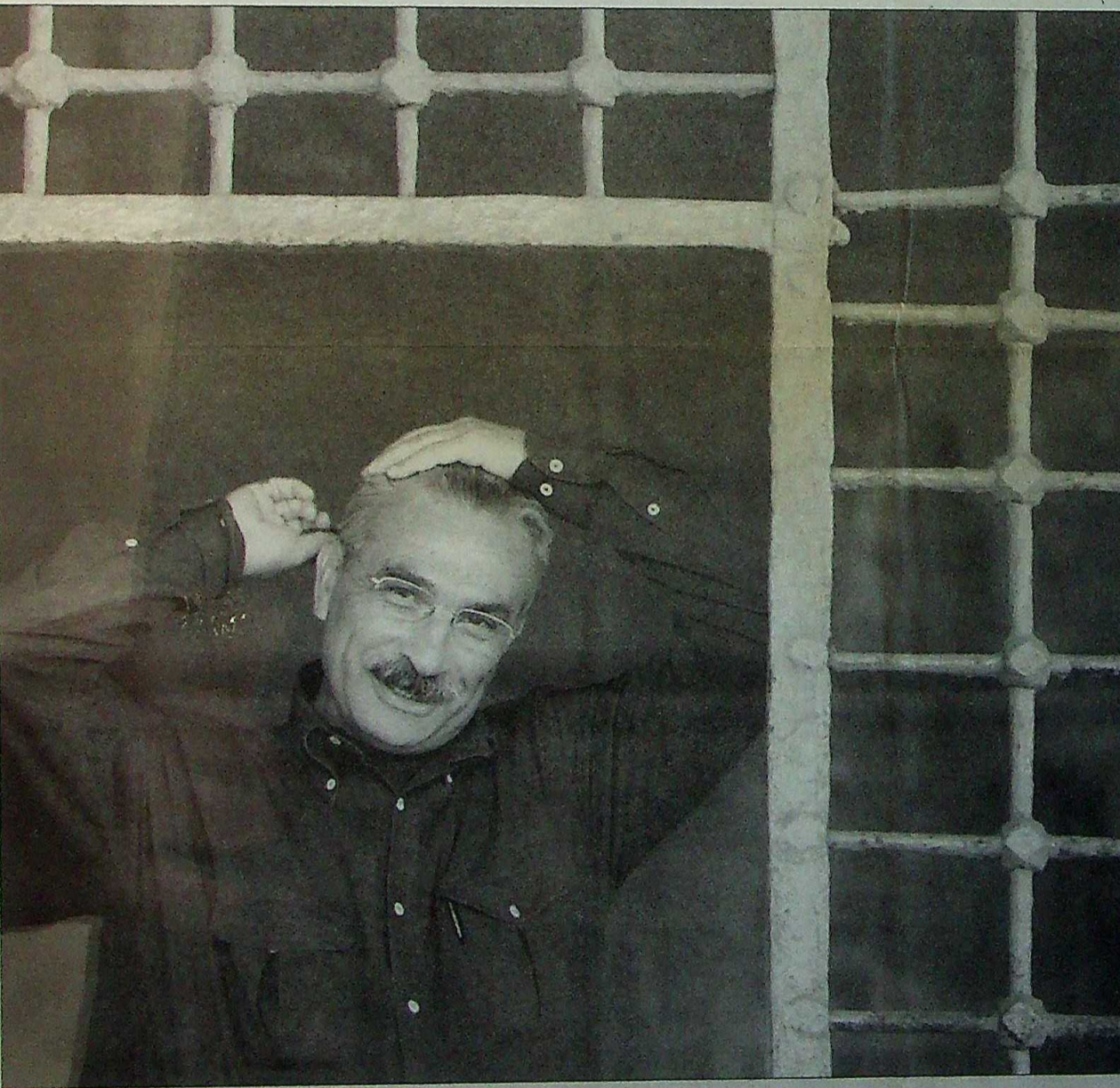
Kendinizi dâhi mi kabul ediyorsunuz?

Ben kendimi dâhi saymıyorum. Fakat, yaptığım şeylere bakıyorum ki, bunları ancak bir dâhi yapabilir. (Gülüşmeler)

Bir de şöyle deniyor: 'O kadar çok politikayla, nesirle, teoriyle uğraştı ki, düşürülecek hale kalmadı. Şiire dönse ne olacak bundan sonra, çok geç olmayacak mı?'

Valla göreceğiz. Bu adam, bütün bu düz yazı süreci içinde acaba dünyayı bir şair gözüyle mi değerlendirdi, yoksa başka bir şey mi yaptı? Reel politik diye bir şey var. Reel politik, bir çeşit ahlaksızlıktır. Demek ki politik diye bir şey var, reel olmayan. Benim bütün politik yazıları, reel politik değildir. O yorum yapanlar, benim ne kadar açık uçlu bir metin ürettiğimi okumadıkları için bunu söylüyor. BİTTİ

FOTOGRAFLAR: SELAHATTİN SEVİ

Kime hakiki şair denir?

İsmet Özel, yazmadığı dönemlerde de şiirle iç içe olduğunu belirterek, "Sadece şiir yazdığınız zaman şairseniz, hakiki şair değilsiniz." diyor. Şairin yeni kitapları da yolda. Bunlar arasında, Çatıyacak Kadar Aşk ile Waldo Sen Neden Burada Değilsin'in yansımaları olarak Henri Sen Neden Buradasın? yer alıyor. Yıllar önce, 'İki şiir kitabı daha çıkarır, ölürüm.' diyen Özel, serinin ilk kitabı Bir Yusuf Masalı'ndan sonra Of Not Being a Jew'ı tamamlamak üzere.

Bir daha gazetede yazmak mı? Allah korusun!

Artık yazı yazmayacak mısınız? Allah korusun! İnşaallah yazmak zorunda kalmam.

'Ben hep 12'den vurmuştum. Çünkü İslam'ın onların şartlanmalarından bağımsız öğrendim' dediniz. İslam'ı dışarıdan öğrenmek nasıl 12'den vurmanın garantisi olabilir?

Ben hep 12'den vurdum. Çünkü Müslümanlığın millet olarak bizi düze çıkaracak bir düşünce olduğu kadar yaşama biçimi olduğuna da inanarak işe başladım. Halbuki, birçok insan, gelenekten böyle olduğu için, İslam'la Türkiye arasındaki bağı kurmuş olabilir, mutaassıp bir çevreden gelebilir. Yani İslam'la olan ilişkisi fonksiyonel değildir. Be-

nimse sadece bu ilişkim var. Zaten ben, Allah bana hidayet nasip ettikten sonra, bugünkü durumuma gelmek istemişim. 1974'te.

Yani nasıl?

Hiç yazı yazmayan. Fakat ne oldu? Benim ihlâda etmişim öğrenen insanlar, bana öyle bir ilgi gösterdiler ki, ben şöyle düşündüm: Bu insanlara bir faydam dokunabilir. Bu benim 11'den vurmamı önledi. Faydam oluyorsa zaten yapmadım onu. Yani annemden babamdan gördüğüm şeyi yapmadığım için, sadece bu insanlara ne faydam olur düşüncesinde olduğum için, 12'den vuramazsam, onu vurmuş oluyordum yani. Açık 1977'de Yeni Devir'de yazdığım yazıları, görürsünüz bugün yaşadıklarımızın o

günden tohumları olduğunu. Diyelim ki, ben İETT yazmışım. Onun İstanbul, elektrik, tramvay, tünel olduğu bugün anlaşıldı. Yani bunları böbürlenerek söylemem bana rahatsızlık vermiyor. Çünkü ben bunları yaptım.

Şimdi yazı yazmayacağınıza göre, gelirlerinizde bir düşme olacak.

Evet. Trajik durum. Gelirim, üçte iki oranında azaldı. İçim birazcık titremiyor değil. Ama gayet eminim, Allah hem kapı açar, hem beni besler. Eğer sıkıntı yaşayacaksam, demek ki hak etmişimdir. Ben mutlak mânâda kaderciyimdir.

Ne kadardı yazı gelirleriniz? Daha önce Milli Gazete'den 635 milyon al-

dığımı söyledim. 1,5 milyar da Gerçek Hayat'tan alıyordum.

Hocalığınız var, bir de emekli maaşınız.

Evet. O kadar. Ama hocalığım da part time.

Tek eviniz var. Onu yazı gelirlerinizle mi alıyorsunuz?

Tabii. Gerçi, babamın Söke'deki evinin satılması sonucunda da elimine geçen, çok cüzi bir para da oldu. Ama genel olarak alımın tanyeli yaptım. O günlerde beni bir yere davet ettiklerinde, 'Kusura bakmayın' diyordum, 'haftanın 14 günü işim var.' Evimin borçları bittiği gün, televizyondaki programlara son verdim.

